

en Klasselov, ligesom vor nugældende Straffelov er det; den vil komme til at vende sig særlig imod Underklassen, ikke mod Overklassen. Bøllerne udspringe fra alle Samfundsklasser, nogle kunne være Arbejdere, der have været arbejdsløse i lang Tid — det er dog ikke saa mange — andre ere fallerede handlende, Haandværkere eller Gaardmænd, deklasserede Overklasseindivider o. s. v., alle Steder fra rekruterens Bøllerne og Alfonserne, mindst vistnok fra den egentlige organiserede Arbejderstand. Men denne Lov, der rettes mod Bøllerne, vil meget let kunne blive en Overklasselov, der særlig er vendt mod Arbejderklassen. Man kommer til at skaane Overklassen. Der staar i § 3: „Legemlig Revselse kan idømmes.“, og saa nævnes der, hvilke Tilfælde det er. Det er altsaa en rent arbitrær Myndighed, der der tillægges Domstolene, men den kan misbruges. I § 5 staar der: „Legemlig Revselse bør . . . bringes til Anvendelse, naar de i Loven indeholdte Betingelser ere til Stede og de om Gerningsmanden i øvrigt foreliggende Oplysninger ikke bestemt afkræfte den Formodning om Tilbøjelighed til raa eller voldsom Fremfærd, som Forbrydelsen fremkalder.“ Det vil altsaa sige, at det ligger til Dommeren at afgøre, om de Oplysninger, han faar, afkræfte eller bestyrke den Formodning, Forbrydelsen fremkalder om Tilbøjelighed til raa eller voldsom Fremfærd. Jeg sætter, at en af de Grever, jeg omtalte, ved Tivolis Port en Sommernat giver et Medmenneske et Puf eller støder til ham og vælter ham og maaske tilføjer ham ret alvorlig Skade. Han føres for Domstolen. Saa ser jeg Dommeren sidde og undersøge de nærmere Omstændigheder, og jeg er da temmelig sikker paa, at han ikke vil finde Formodningen om Tilbøjelighed til raa eller voldsom Fremfærd bestyrket, men at han ud fra Mandens hele sociale Stilling vil finde den afkræftet og altsaa ikke dømme ham. Saaledes vil det i de fleste Tilfælde gaa, jeg tror ikke, ret mange Overklassefolk ville blive ramte af denne Lov, selv om de begaa Bøllestreger. Men lad os tage et andet Eksempel: Jeg sætter, at der er en Strike, og at Politiet foretager en rent meningsløs Afspærring, hvad det jo saa tidt gør, for at Kammeraterne ikke skulle kunne sætte Strikebryderne i Underretning om, hvad det er, der foregaar, en i og for sig ganske lovlig Ting. Folk storme paa, vide knapt rigtig, hvad det drejer sig om, en af de Strikende kommer under dette Pres, hvor en Gade er afspærret, til at

puffe til en Strikebryder. Saa have vi en Sag, saa skal de se Domstolene være i Stand til at behandle denne Sag, saa at der ikke findes Oplysninger, som afkræfte Formodningen om Tilbøjelighed til raa eller voldsom Fremfærd, men tværtimod vil alt, hvad der bliver oplyst, styrke Formodningen, og saa vil en Mand, som maaske aldrig har været i Kollision med Straffeloven, som maaske er en fagorganiseret Arbejder med en højt udviklet Æresfølelse, falde ind under Loven og blive dømt til at straffes med Slag paa sin nøgne Ryg. Ja, i et saadant Menneske kan der maaske i Fremtiden opstaa en Anarkist.

Jeg henvender mig til Landboerne og siger til dem: Hvilken Magt, hvilken forfærdelig Magt lægges der dog ikke i Domstolens Hænder, hvis dette Lovforslag gennemføres? De kende alle Markeder og Gilder, Høstgilder f. Eks., og vide, at der kan der ved en saadan Lejlighed opstaa Slagsmaal. En eller anden Husmand eller en Gaardmandssøn kan komme med. En ondsindet Dommer — man kan ogsaa have saadanne — en Dommer, der har et eller andet udestaaende med en eller anden Person paa Egnen, kan paa Grundlag af denne Lov trække en Husmand, en Husmandssøn, en Gaardmandssøn, der er kommen galt af Sted ved en saadan Lejlighed, for Domstolen og idømme ham en Straf, som vil sidde paa ham for Livtid. At han er bleven pryglet offentlig, at han har maattet klæde sig af og lægge Ryg til og taale disse ærekrænkende Slag, vil hvile paa hans Sind lige til hans Dødsdag, thi det glemmer en Mand aldrig. Vi kunne maaske af en saadan Mand skabe en virkelig Forbryder, en virkelig Oprører mod Samfundet. Det er en saa forfærdelig Magt, der ved dette Lovforslag lægges i Domstolens Haand, at jeg ogsaa af den Grund anser det for umuligt, at det kan gennemføres.

Jeg slutter med at gentage, hvad ogsaa i høj Grad er blevet bestyrket ved den ærede Ordførers Foredrag: Dette Lovforslag kan ikke gennemføres af det danske Folketing.

Formanden: Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning om den formentlig særlige Hast, hvormed det foreliggende Lovforslag er sat paa Dagsordenen. Lovforslaget er sat til Behandling efter den Frist, der er Reglen ved mere vidtrækkende Forslag. Der er ikke fra Medlemmer af Tinget sket nogen Henyen-